

Світанок

№ 4 (613) Додаток «Нашого слова» № 35 для дітей

ЛИПЕНЬ–СЕРПЕНЬ 2025 РОКУ

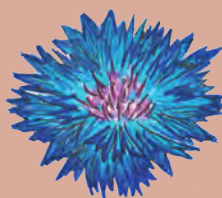
PL ISSN 0239-5460 Numer indeksu 366609

СЕМАН І ЮЛІЯ ДЗЮБІНА З КРАКОВА ПІД ЧАС ЛЕМКІВСЬКОЇ ВАТРИ; СВІТЛИНА ПАВЛА ЛОЗИ

УСПІХІВ У ШКОЛІ!

Ave, Europa!

Книжка проф. Оксани Пахльовської

Дорогі Друзі!

Сьогодні буде про публіцистику... За Вами вакаційний час — різні пригоди, зустрічі, нові спостереження та висновки, можливо й захочете написати про це якусь цікаву статтю.

Публіцистика — це жанр літератури чи журналістики, який є своєрідним коментарем до подій сучасності (від лат. *publicum* — «громадськість»).

Публіцист — це письменник або журналіст, який висвітлює актуальні питання, що стосуються, здебільшого, політики та громадського життя. Напевно Ви чули такі слова: **політична публіцистика, історична публіцистика, освітня публіцистика, музична публіцистика...**

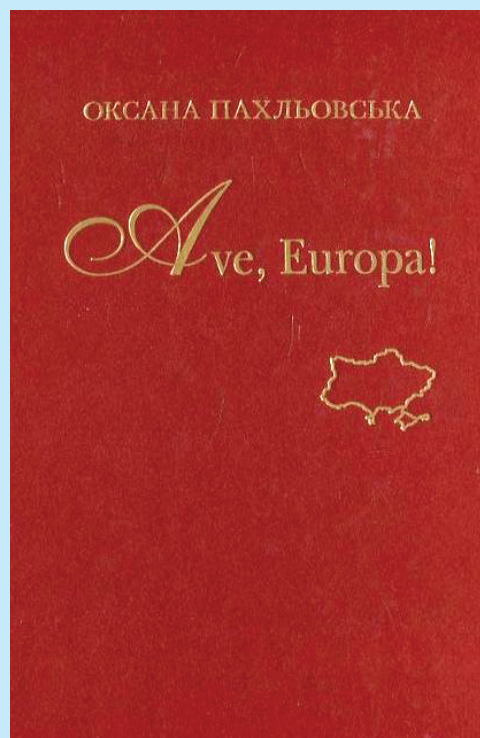
Від суто наукового твору публіцистичний відрізняється наявністю авторської оцінки явищ та спонуканням до висновків на майбутнє. До публіцистичних жанрів належать: стаття, есе, нарис, фейлетон та памфлет. **У наш час, напевно найчастіше стикаєтесь із телевізійною та пресовою публіцистикою** — бо дивитесь телевізор, читаете газети. Деякі публіцисти видають свої найкращі твори у книжках та збірниках.

Книжки є різні — буває, що прочитаємо якусь книжку і... відкладаємо її швидко на полицю. А бувають і такі книги — прочитаєш усе до кінця і потихеньку з'являється бажання прочитати ще другий і третій раз. Такими книгами для мене є *Кобзар* Тараса Шевченка, поетичні збірки моїх улюблених сучасних творців, книжки видатних психологів та знаменита *Ave, Europa!* проф. Оксани Пахльовської (Київ 2008).

У 2010 році професорка Оксана Пахльовська отримала Національну премію України імені Тараса Шевченка за книжку *Ave, Europa!*, в номінації «публіцистика».

Пані професорка Оксана Пахльовська є авторитетною літературознавицею, культурологинєю, письменницею, перекладачкою та публіцисткою. Вона — професорка Римського університету «La Sapienza», де очолює Кафедру української філології. Працює в Римі (Італія) та Києві. Зі своїми доповідями виступає в багатьох країнах Європи та світу.

Книга *Ave, Europa!* — не є виданням, адресованим дітям. АЛЕ: якщо Ти учень VIII класу або

ліцеїст, успішно вивчаєш українську мову та історію, цікавишся європейською культурною цивілізацією і світом, маєш відкритий інтелект, звісно, можеш її прочитати. Статті й есейні публікації спрямовані не тільки до експертів, а й до широкої аудиторії — особливо молодих читачів, які будуть формувати майбутнє України та Європи. Книжка містить статті, доповіді, публіцистику проф. Оксани Пахльовської з 1989–2008 років. У своєму вступному слові авторка пише: «Ця книжка — хроніка процесу наближення України до Європи — і віддалення від неї в роки незалежності. Діагностика поточної проблематики. Спроба зрозуміти динаміку і перспективи цього процесу з точки зору людини, яка працювала вчора і працює сьогодні на грані культур: Україна–Італія».

Книжка (650 сторінок) складається з п'яти розділів. Можна читати цілу книжку, а можна теж прочитати вибрані розділи чи статті. Тим, хто хотів би прочитати кілька статей / доповідей, можу підказати:

- **Відкритий лист до всіх, хто любить Україну** (розділ 1) — уперше надруковано: «Літературна Україна», 16 квітня 1992;
- **Українська література очима Заходу: аспекти і причини аберації** (розділ 1) — доповідь виголошена в Харкові у 1996 році;

➤ **Біном «Україна–діаспора» сьогодні: криза і перспектива** (розділ 2);

➤ **Росія — не Європа** (розділ 4) — уперше надруковано: Пост-Поступ (Львів), 10 травня 2007.

Читаючи статті можемо багато дізнатися про політику, історію, культуру, про минуле та сьогодення. Про те, що було, є і що може бути. Книжка проф. Оксани Пахльовської — дуже цінне видання. Мудра книжка! Інтелектуальний підхід,

глибокий аналіз... Вона опублікована у 2008 році. З того часу багато змінилося не тільки в Україні та Європі, але й у цілому світі. Але від багатьох років професорка говорить і пише, між іншим, про серйозну загрозу, яку становить для України агресивна політика Росії. Після прочитання книги зрозуміємо, яку життєву та національну позицію повинні мати українці в Україні та світовій діаспорі, щоб захистити себе та будувати успішне європейське майбутнє своєї Батьківщини.

Ярослава Кобилко

Про дітей і для дітей

Дорогі «світанчата»!

А чи хочете дізнатися про пригоди двох друзів, Яви та Павлуші? Як вони мріють стати тореадорами, як вигадують різні витівки, наприклад, побудувати метро під свинарником. Про те, як їхні плани не завжди вдаються, але хлопці не здаються і продовжують шукати інші пригоди...

Це коротко про сюжет відомої книжки *Тореадори з Васюківки*, яку написав Всеволод Нестайко. Цього року йому виповнилося би 95 років...

Для тих, хто любить читати книги, думаю, відоме це прізвище. Адже Всеволод Нестайко — один із кращих дитячих письменників світу. А знаєте, чому він писав для дітей? А тому, що: «Коли я став по-справжньому дорослим, мені

шалено захотілося повернутися назад у дитинство — ще дограти, досміятися, добешкетувати. Вихід був один — стати дитячим письменником» (В. Нестайко).

І він писав. Понад 40 книжок побачили світ. Та найпопулярнішими стали *Тореадори з Васюківки* та *В Країні Сонячних Зайчиків*. Я до тепер пам'ятаю ті веселі та цікаві пригоди хлопців, в яких вони намагалися довести власну самостійність у їх вирішенні. Але... поряд із їхньою винахідливістю, кмітливістю — рішення не завжди були правильними...

Цікавими є і факти зі спогадів письменника: «У дитинстві я був худенький і маленький — чи не найменший у класі. І хотів якнайшвидше вирости.

За порадою однокласника Васі, такого ж, як я, шпінгалета, я прив'язував до однієї ноги важку праску, до другої — цеглину, хапався за верхню планку одвірка і висів, поки вистачило сил, намагаючись витягти своє тіло. А ще той Вася мені сказав, що від дощу все росте. І я довго простоював під дощем...».

Відомі й інші твори Всеволода Нестайка: *Пригоди Робінзона Кукурузо*, *Одилиця з обманом*, *П'ятірка з хвостиком*, *Загадка старого клоуна*, *Чудеса в Гарбузянах* та багато інших.

Знаєте, ким мріяв стати малий Всеволод? Капітаном далекого плавання... Може ця мрія і перевтілилася у твір *Пригоди Робінзона Кукурузо*? Автор у ньому розповідає про хлопчика Кузьку, який намагається втекти від нудного життя і потрапляє на безлюдний острів. Не все так просто — тепер він намагається там вижити і повернутися додому...

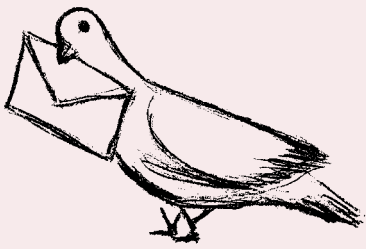
Твори В. Нестайка перекладено 20-ма мовами світу. Також за мотивами його творів знято декілька фільмів, які отримали нагороди. Відзначають оригінальний стиль написання книжок, у яких на почесному місці — людяність, доброта, надзвичайне почуття гумору. Тому їх читають не тільки діти, а й дорослі.

Письменник був удостоєний багатьох нагород, із них — звання «Золотий письменник України».

Мирослава Олійник

Світлина з мережі

«СВІТАНКОВА» ПОШТА

Казка — мудрий учитель, провідник у світ дорослих

Людмила Шубіна,

МІЖКУЛЬТУРНА АСИСТЕНТКА

Світлина: з архіву школи

Казка — це літературний або фольклорний твір, створений для передачі важливих ідей і моральних уроків. Очіма дитини — це дещо більше, справжнє вікно у країну фантазії та мудрості. Це щось, що захоплює і вражає та залишає слід у серці, мабуть, на все життя. Казка збагачує внутрішній світ дитини, розвиває інтелект, збуджує допитливість, її метафоричність та символізм, розвиває уяву. Казки сприяють формуванню зрілої особистості, впливають на психіку дитини,

Значення казок у вихованні дітей важко переоцінити. Накопичуючи у собі мудрість колишніх поколінь, вони мають справді чарівну силу: навчальну, розвивальну, творчу. Отож, казка — це інструмент ненав'язливого навчання, адже, відомо, що в її змісті дуже яскраво прослідковуються різні протиставлення: хоробрість і боягузтво, багатство і бідність, працьовитість і лень, кмітливість і дурість. Вона вчить дітей розрізняти добро і зло.

Про неземний світ казок можна писати багато, але найкращим інструментом навчання та засвоєння моралі казки — це є відтворення її у житті, її інсценізація. Саме прагнучи цієї мети, в Початковій школі № 8 з українською мовою навчання

на неусвідомленому рівні, а ще, допомагають зрозуміти зміст метафор, епітетів та зворотів мовлення. Отож, чарівний світ казок розвиває, зацікавлює, та звісно, навчає вже віками.

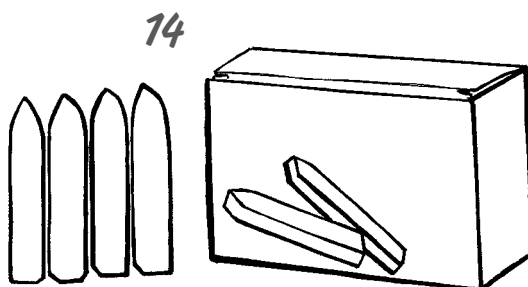
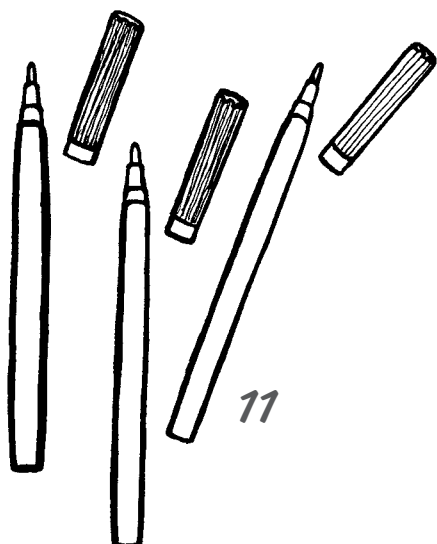
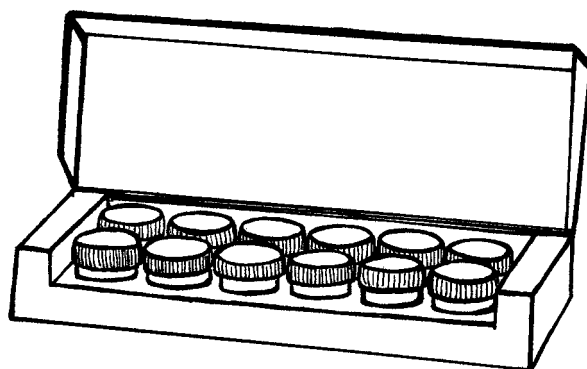
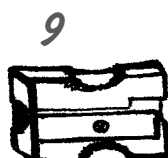
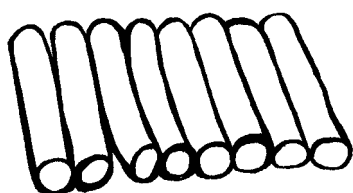
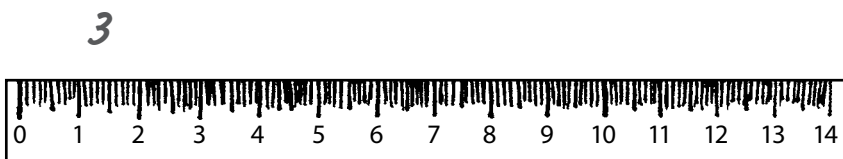
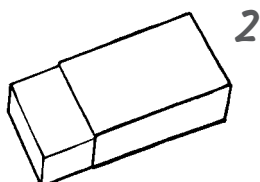
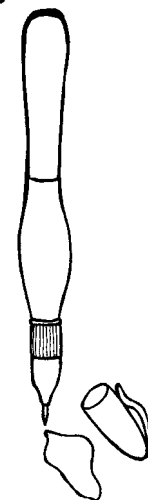
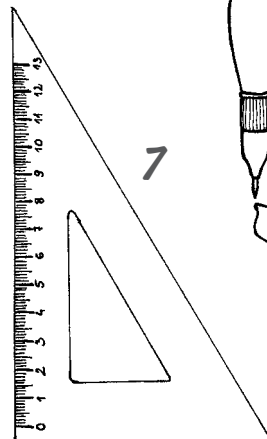
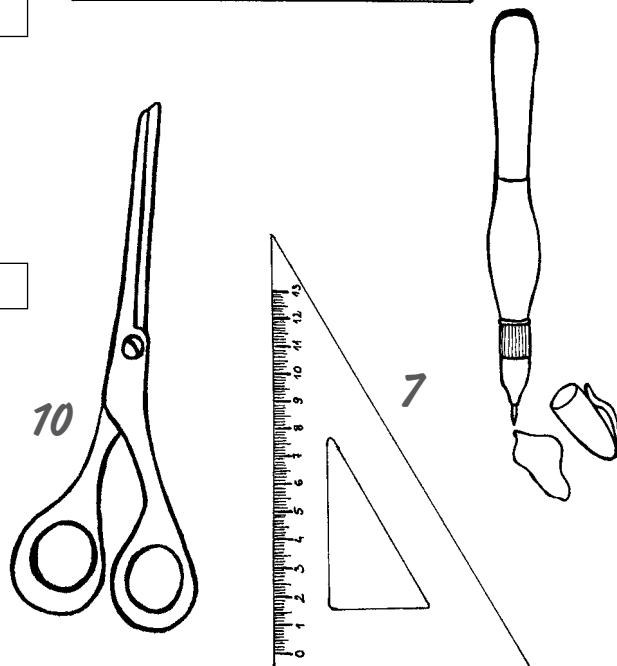
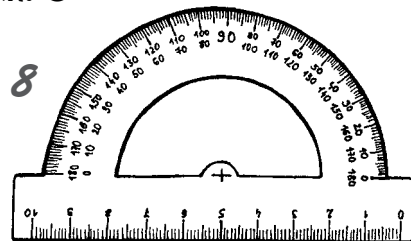
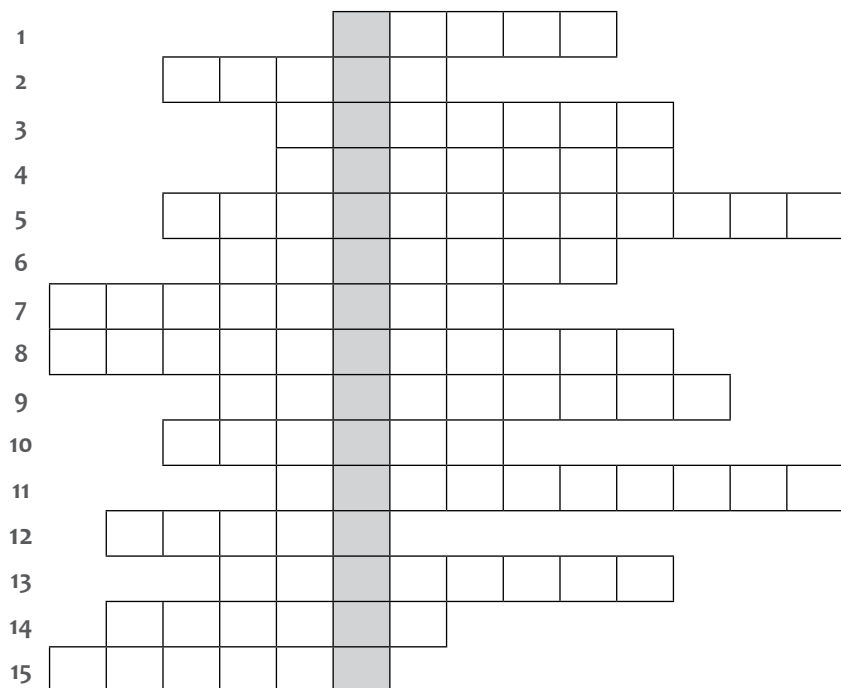
І дійсно, казки живуть в українській культурі століттями, зберігаючи таємниці минулого й відкриваючи нові горизонти. Цінність їх у тому, що вони дають можливість познайомити дітей із життям і побутом українського народу. Казка — це вірна помічниця вчителів, педагогів, а також батьків.

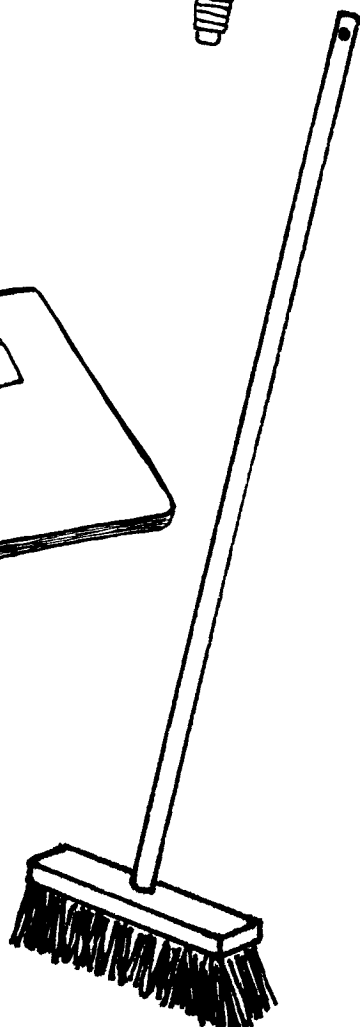
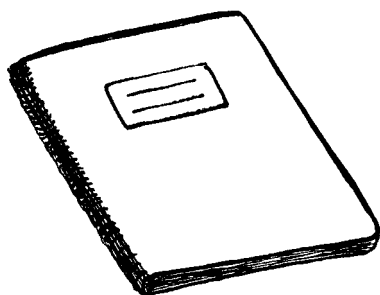
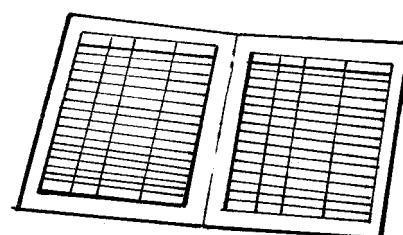
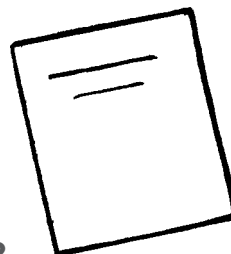
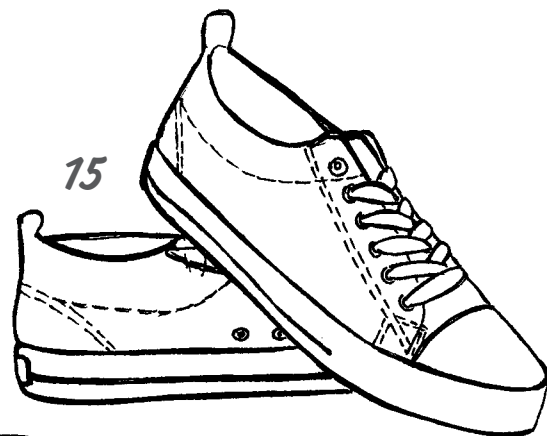
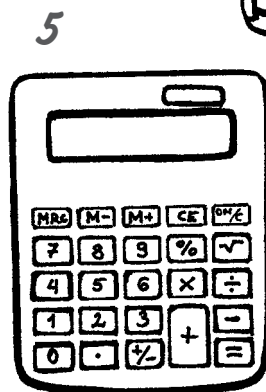
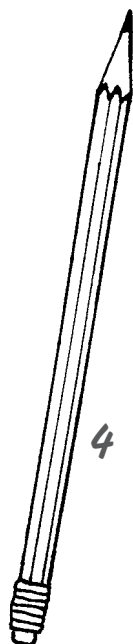
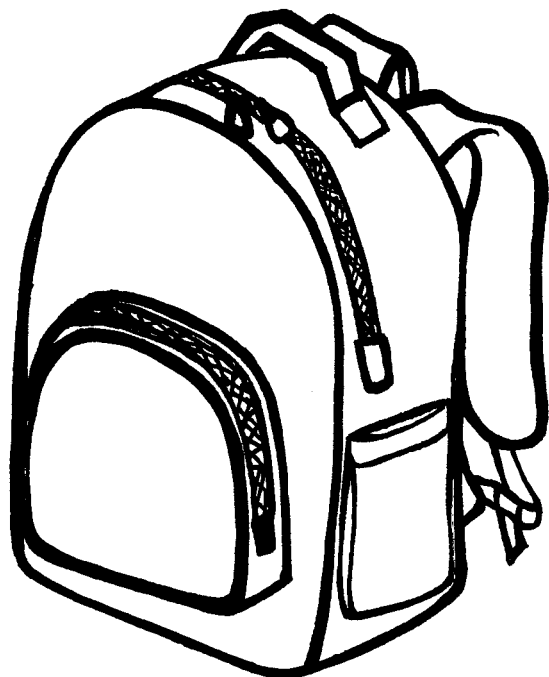
у Бартошицях при бібліотеці створили акторський гурток, який дістав назву «Між книжками». Наша школа не велика за кількістю учнів, проте багата на таланти. І це зіграло не останню роль у втіленні цього проекту. Успіхи театрального гуртка не дозволили довго на себе чекати. Учні охоче, з ентузіазмом відтворюють сюжети відомих казок, ставлять вистави. Разом із цим навчаються акторського мистецтва, командної праці, додатково вчать комунікувати між собою та інтегруються. На чолі театру творча педагогиня

Задоволений ведмедик показує врожай цього літа, але він залишив зайчикові ще кілька морквинок. Потрібна допомога: познач зайчикові стежку, щоб він для себе викопав усі моркви. А хто тримає миску з фруктами? Поєднай крапки рисками згідно з номерами. Розфарбуй усі малюнки. ☺

Розгадай кросворд та прочитай гасло. Розфарбуй малюнки. ☺

ШКІЛЬНЕ ПРИЛАДДЯ

школа	szkoła
гумка	gumka
лінійка	linijka
олівець	ołówek
калькулятор	kalkulator
пензлик	pędzelek
мітла	miotła
косинець	ekierka
транспортир	kątomierz
стругачка	temperówka
ножиці	nożyczki
фломастери	flamastry
ручка	długopis
щоденник	dzienniczek
крейда	kreda
(змінне) взуття	obuwie (na zmianę)
пластилін	plastelina
кольорові олівці	kredki
пенал	piórnik
коректор	korektor
зошит	zeszyt
підручник	podręcznik
клей	klej
портфель	teczka
альбом для малювання	blok rysunkowy
наплічник	plecak
фарби	farby

Кросворд придумав і склав словничок
Петро Табака

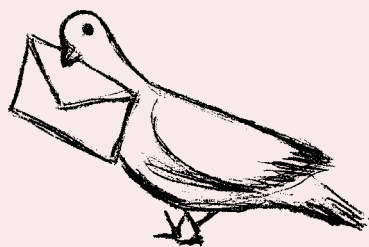
Відшукай у ланцюжку 10 предметів, які візьмеш із собою до школи в новому навчальному році.

Завдання: Петро Табака

РУЧКА ОЛІВЕЦЬ ПЛІНІЙКА В ПЕНАЛ О ГУМКА О ФАРБИ Р ПЕНЗЛИК А ЦИРКУЛЬ О КЛЕЙ О ЗОШИТ

Бджілка повідомляє дзвоником, що вже час до школи. Деякі учні не могли дочекатися і сіли за партами, але загалом усі тваринки радісно повертаються до школи. Розфарбуй малюнок якнайбільше кольорово, щоб передати цей веселий настрій. ☺

«СВІТАНКОВА» ПОШТА

Людмила Шубіна,
МІЖКУЛЬТУРНА АСИСТЕНТКА
СВІТЛИНИ: З АРХІВУ ШКОЛИ

Закінчення зі с. 4

Мирослава Палюшек — бібліотекарка школи, яка вже не вперше тішить своєю винахідливістю та задовільняє наш глядацький інтерес. За її професійними плечима не один творчий захід та поставлена казка — це *Колосок*, яку блискуче зіграли учні п'ятого класу та вихованці першого, і, *Коза дереза*, інсценізована теж п'ятим класом.

Одним з останньо відтворених сюжетів у нашій школі, у червневий день є казка *Пан Коцький*, яку талановито втілили вже знані нам актори п'ятого класу. Задоволенню від побаченого не було меж, і символом удалого виступу стали рясні та гучні аплодисменти глядачів. А якже інакше, адже стільки прикладено зусиль організаторами та юними виконавцями, які бездоганно зіграли свої ролі.

Також, окремо, хочеться відзначити декорації сцени та театральні костюми на дітях, які допомогли їм глибше зануритися у сюжет і правдиво показати моральний зміст казки. А ці чудові декорації та костюми люб'язно створили для шкільного театру художниця Наталія Гарасимчук та міжкультурна асистентка школи Людмила Шубіна. Що, в свою чергу, створило незабутню казкову атмосферу.

Звісно, таке зацікавлення і підтримка не байдужих волонтерів та професійна, клопітка праця з дітьми винахідливого педагога, не може не тішити, тому що спільна мета була досягнута — око захопили декорації, а вуха та серце — майстерна гра вихованців.

Театр нашої школи «Між книжками» ще досить юний, але вже ми тішимося та пишаємося розкритими талантами у мистецтві акторства, і віримо, що попереду ще багато нових відкриттів та цікавих сюжетів. Ми добре знаємо, як об'єднує та інтегрує спільна праця, а задоволення

від результату і гучні аплодисменти — мотивують. Мотивація — це відомий інструмент, що захоплює до дій та творчості. Така вона чарівна сила казки — мудрого помічника вчителя.

Жінки в українській армії — бойові та нескорені

Коли в рідний край приходить ворог, жіноцтво не лише дбає про тил, але йде на поле бою. Жінки в українській армії давно вже не дивина, а з повномасштабним вторгненням їхня присутність у збройних силах значно збільшилась. Хоча донедавна більшість, коли чула такі слова як: армія, військо, передова чи бліндажі пов'язувала це з чоловіками. Насправді, відколи існує світ, жінки займалися цією справою. Різниця в тому, що на нинішній війні вони так само виконують найскладніші завдання. Оспіваний поетичний образ української жінки-берегині — нині сувора реальність. У кожній з них — своя історія, але об'єднує найбільша місія та мета — тріумфальна Перемога. Спочатку їх було обмежено традиційними ролями, такими як медсестри й тилові радіооператорки. Але український уряд запровадив правила, які дозволили

Хочу розповісти про жінку-пілота у ЗСУ. Старший лейтенант¹ Катерина — єдина жінка-бойовий літун в українській армії, другий пілот і штурман на вертольоті Мі-8. Її гелікоптер здіймається в небо, щоби завдати удару по ворогу. Летить низько поміж деревами, веде екіпаж, прокладає маршрут і приймає рішення на ходу. Вона служить у 18-ій окремій бригаді армійської авіації імені Ігоря Сікорського, що входить до Сухопутних військ ЗСУ. Навчалася у Харківському національному університеті Повітряних сил. Як думаєте, що її запалило до такої професії? Вона сказала, що надихнулася польотами, коли росла на військово-повітряній базі, де її батько служив офіцером. Як їй було 10, її «покатили» на вертольоті Мі-8, і вона вирішила, що буде пілотом. Згодом (у 2023 році) приєдналася до 18-ої окремої бригади армійської авіації і почала

літати на бойові завдання у вересні 2024 року. Її мрія, «щоб більше жінок літало».

Так само Юлія Римаренко каже, що віднайшла себе в армії. Вона росла в сім'ї військових, мріяла не про плаття принцеси, а про військову форму. Свій перший контракт підписала у 2017 році. У 2022 році отримала сильне поранення ноги внаслідок вибуху автівки, через що її служба на паузі.

Віра Савченко, саперка, 41 рік. Служить у 112-ій окремій бригаді ТрО². Перебувала на Авдіївсько-

му напрямку. Вибрала мінно-саперську справу. У цивільному житті — архітекторка-дизайнерка інтер'єрів. Пішла до ЗСУ 24 лютого 2022 року. Нагороджена нагрудним знаком «Хрест Військова честь» від головнокомандувача ЗСУ.

Настя Конфедерат, операторка БПЛА³, 34 роки. Служить у підрозділі ударних безпілотників. Працює по всій лінії фронту, найбільше перебувала на

1 Лейтенант (чотар) — військове звання молодшого офіцерського складу в армії багатьох країн.

2 Окремий вид Збройних Сил України, на який покладається організація, підготовка та виконання завдань територіальної оборони.

3 Літальний апарат, який може злітати, здійснювати політ і сідати без фізичної присутності пілота на його борту.

Лейтенант Катерина

жінкам керувати вантажівками в зонах бойових дій, служити в піхоті операторками безпілотників, кулеметницями або снайперками, ставати командирами танків і служити в українських Силах спеціального призначення. Досвід війни в Україні показує, що, крім снайперської роботи, леді дуже добре володіють інженерною справою — мінуванням та розмінуванням, зв'язком, медициною та аеророзвідкою.

В Україні станом на зараз один із найвищих показників кількості жінок у збройних силах серед армій світу, включаючи армії НАТО. Тепер у лавах ЗСУ служать близько 70 тисяч жінок, з яких 5,5 тисячі перебувають на бойових посадах. Бомбезних історій багато, але я вибрала найбільш вражаючі.

➡ Херсонському напрямку. У 2015 році була доброволицею на фронті. У ЗСУ — з березня 2022 року. У цивільному житті — фрилансерка, мандрівниця та музикантка.

Олена Риж, 42 роки, штурмовичка 47-ої окремої механізованої бригади «Магура». У цивільному житті була рестораторкою та тренеркою із сервісу та комунікацій. До ЗСУ мобілізувалась у грудні 2022 року. Перебувала на Авдіївському напрямку. Нагороджена орденом «За мужність» III ступеня від президента України Володимира Зеленського, почесним нагрудним знаком «Хрест хоробрих» від головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного, медаллю «За хоробрість в бою» від 47-ої бригади.

Відвага та войовничість українських жінок бере витoki ще з давніх часів. Сміливо можемо стверджувати, що це записано на генетичному рівні. Хочете дізнатися більше про козачок, войовничих жінок, які стояли пліч-о-пліч із козаками? Солоха Донцівна, лучниця Варвара Мотора, кошо-ва Христя, козачка Олена Зависна, отаманша Настя — частина нашої історії XVI–XVII століть. Олена Зависна з іншими дівчатами продовжила боротися з польським військом, котре у 1654 році з обозним Стефаном Чарнецьким обложило місто-фортецю Бушу. Існує легенда про відважну отаманшу Настю, яка носила шаблю, чоловічий-козацький одяг і командувала групою козаків. Цікаво, що це не поодинокий випадок, коли жінка перевдягалася в «чоловічий» одяг і йшла козакувати. Збереглися записи, що серед загиблих захисників замку Прухнік на Поділлі (події 1524 року) було знайдено тіла перебраних у чоловічий одяг жінок. «Для того, аби їх не розпізнали, пані поголили собі голови». Соломія Донець (також Солоха Донцівна), активна учасниця Визвольної війни українського⁴ народу. Учасниця битви під Пилявцями та битви під Заславом. Її вважали за особисту відьму Богдана Хмельницького, що захищала від ворожби гетьмана, та віщувала йому майбутнє. Найбільш приголомшливий приклад великої Дочки України — Олена Степанів: галичанка, яка стала першою у світі жінкою-офіцером. Крім того, ще вона — докторка наук, викладачка таємного університету і співорганізаторка

Олена Степанів — перша жінка-офіцер

Листопадового чину⁵. Олена Степанів народилася 7 грудня 1892 року на Перемишлянщині, що тоді була частиною Австро-Угорської імперії. У 1914 році з'являються «Січові Стрільці-2», куди потрапляє Олена Степанів та отримує старшинську посаду обозної. За короткий час разом з Оленою у Стрільцях уже 33 дівчини. З них і сформували жіночу соту⁶, очільницею якої стала наша героїня. З початком Першої світової війни Олена вирушила на фронт. Ця жінка на війні відзначилася відповідальною службою та наполегливістю, тож Олена Степанів стала десятником загону, що виконував доручення у ході Карпатської військової операції. Битва під Комарниками принесла Олені першу бойову славу та першу нагороду — медаль за хоробрість, і нове старшинське звання. Особливо себе проявила наша лицарка в боях за Маківку — гору, що була стратегічною височиною. Битва за неї та перемога австрійських військ зірвали плани російського командування на наступ та змусили його відступати. Нечуваною відвагою тоді відзначилася саме Олена Степанів, яка за свої вправні дії отримала офіцерське звання хорунжий. У 1918 році Степанів теж вступила до лав Української галицької армії⁷. Степанів також співпрацювала з «Пластом»⁸ та Українською військовою організацією⁹.

Наталія Оринчак

Світлина з мережі

4 Національно-визвольна війна (Хмельниччина), Польсько-козацька війна, Визвольна війна українського народу проти польсько-шляхетського панування, — назва історичного періоду, що мав місце у проміжку між 1648 та 1657 роками, та повстання під проводом Богдана Хмельницького, під час яких Річ Посполита втратила контроль над центральною частиною українських етнічних земель, на яких постала незалежна Українська козацька держава на чолі з гетьманом. Цей період розглядають як першу фазу Української національної революції XVII століття.

5 1 листопада 1918 року у Львові розпочалося повстання, метою якого було встановлення української влади на західноукраїнських землях, що увійшло в історію під назвою Листопадового чину, внаслідок чого проголошено Західноукраїнську Народну Республіку.

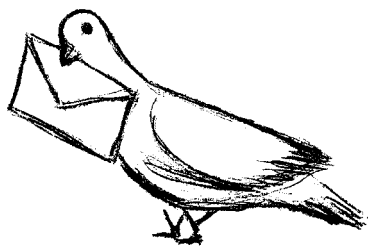
6 Те саме, що взвод; невеликий військовий підрозділ у різних родах військ.

7 УГА — військове формування Західноукраїнської Народної Республіки.

8 Національна скаутська організація України.

9 УВО — військова революційно-політична формація, що постала у 1920 році заходами старшин різних українських армій.

«СВІТАНКОВА» ПОШТА

Алла Кирда-Омелян

СВІТЛИНА: АВТОРКИ

Шлях на «Євробачення»

Культура — невід’ємна складова людського життя і суспільного розвитку. Саме тому країнами-членами Європейської мовної спілки в далекому 1956 році було засновано щорічний міжнародний пісенний конкурс, який проводиться дотепер. У зруйнованій Другою світовою війною Європі з’явилася ідея спільної телевізійної програми. Ініціатива належала швейцарцю Марселю Безансону і стала сміливим та амбітним технологічним проектом.

Перший конкурс пройшов у швейцарському місті Лугано, об’єднав представників сімох країн і приніс перемогу місцевій виконавиці. Однак, згодом, у зв’язку з постійним збільшенням держав, що бажали взяти участь у конкурсі, він перетворився на найпопулярнішу програму. Цікаво, що найстаршим віковим учасником «Євробачення» був музикант, який вийшов на сцену у 95-річному віці, а наймолодшою учасницею в історії конкурсу стала 11-річна виконавиця. З 2003 року додатково з’явився Дитячий пісенний конкурс «Євробачення», у якому можуть брати участь виконавці від 8 до 15 років, і який у 2020 році транслювався з Варшави.

Україна — єдина країна, яка щоразу виступала у фіналі протягом усіх років її участі в цьому міжнародному пісенному конкурсі, і виграла його тричі. Перемогу Руслані принесла пісня *Дикі танці*, яка поєднала карпатські мотиви й сучасну хореографію. Пісню-переможницю Джамали 1944 було присвячено депортації кримських татар. Композиція гурту «Kalush Orchestra» *Стефанія* стала певним символом боротьби за свободу, пісню-подякою всім мамам, які переживають за своїх дітей та оберігають їх від лиха війни.

У Пісенному конкурсі «Євробачення-2025», що проходив у травні у швейцарському Базелі, Україну

представив музичний гурт «Ziferblat» з піснею *Молитовний птах*. Щоб особисто зустрітися та підтримати дорослих виконавців, які представляють Україну на цьому всесвітньовідомому конкурсі, до Базеля приїхав український дитячий хор «IvAlive».

Його співорганізаторка і незмінна художня керівниця Вікторія Голосна пригадує початок шляху вокального колективу влітку 2023 року напередодні Дня незалежності України. Перші імprovізовані репетиції та виступ на святковому концерті з піснею *Барви рідної землі* відбулися у складі лише трьох учасниць: Вероніки Щеньової, Софійки Омелян та Даши Рябініної.

Оперна співачка, музикознавиця та досвідчена педагогиня Вікторія Голосна ділиться своїми думками щодо становлення хору: «Формування колективу — це наче народження та зростання людини. Я, як мати, вкладаю свої знання, свій досвід і любов у кожну дитину, яка приходить до хору. Насправді, ніхто не знає, який потенціал закладено Всесвітом у кожну з них. І я щиро радію, коли дитина розкривається через спів у колективі».

Нині дитячий колектив об’єднує майже три десятки хористів, які через повномасштабну війну опинилися за межами своєї батьківщини, має різноманітний репертуар і через свої виступи розкриває перед слухачами з різних куточків світу невичерпну скарбницю унікальної української культури. Серед юних виконавців — діти зі зруйнованих агресором міст, із окупованих територій, з багатодітних родин, із сімей захисників України.

Цьогорічне відвідування маленькими українцями містечка «Євробачення» у Базелі перетворилося на незабутню культурну програму. Юним хористам удалося зустрітися з учасниками гурту «Ziferblat» і разом виконати двомовну конкурсну пісню-роздум, сповнену тривог і надій сьогодення, погуляти у фанзоні, поспілкуватися зі знімальною групою «Суспільного», репортаж якої завершився на оптимістичній ноті: «Майбутні представники від України на «Євробаченні» вже готові!».

Світанок — додаток «НС» для дітей

Відповідальна редакторка: Катерина Сень
Малюнки: Катерина Степан

Адреса редакції:

«СВІТАНОК» ul. Kościeliska 7 03-614 Warszawa

Електронна пошта: switanok@nasze-slowo.pl

Dodatek „Switanok” dofinansowano ze środków Budżetu Państwa.